

[Arbejdsministeren]

tember i år, og at Landsarbejdsnævnets arbejdsudvalg har behandlet det på et møde den 11. september; vi fremsætter længe derefter et lovforslag, og vi afgiver betænkning i november. Det må vel siges at være en rimelig frist til høring af Landsarbejdsnævnet, og jeg er da også bange for, at hr. Kaj Poulsens bemærkninger om Landsarbejdsnævnet betyder, at han mener, at en høring kun er en høring, hvis arbejdsministeren, regeringen og Folketingets flertal er enige med begge parter i Landsarbejdsnævnet. Men det er altså en misforståelse. Det er ikke det, en høring drejer sig om. En høring drejer sig om at få belyst lovforslaget, hvorefter vi politisk tager bestik af, om vi vil efterkomme de synspunkter, der er i Landsarbejdsnævnet, eller vi ikke vil. I dette tilfælde var der i øvrigt uenighed i Landsarbejdsnævnet; vi har så valgt vores politiske løsning, og jeg er da glad for, at vi har fået flertal for den.

Når der så i Folketinget sker det formastelige, at der er nogle, der stiller ændringsforslag, er det klart, at vi også gerne i en vis udstrækning vil inddrage Landsarbejdsnævnet i behandlingen, men det kan ikke være sådan, at vi, hver eneste gang Folketinget ønsker at stille et ændringsforslag til et lovforslag, som der er blevet afholdt høring om på behørig vis, skal udsætte sagsbehandlingen i 2 måneder af hensyn til Landsarbejdsnævnet. Derfor vil jeg også gerne henlede opmærksomheden på, at vi har hørt Landsarbejdsnævnet, selv om vi egentlig ikke har nogen formel pligt til at gøre det om den type ændringsforslag, umiddelbart efter førstebehandlingen, og det fremgår af bilag 10, svaret på spørgsmål 8 og 9, hvor jeg gerne vil henvise til, at Landsarbejdsnævnets forretningsudvalg har behandlet det, at landsarbejdsnævnets arbejdsudvalg har behandlet det, at Landsarbejdsnævnets forretningsudvalg har sendt ændringsforslaget ud til en skriftlig høring, som Landsarbejdsnævnets forretningsudvalg mener kan erstatte det møde, de skal have i Landsarbejdsnævnet den 12. december, eller hvornår det nu er, fordi Landsarbejdsnævnets forretningsudvalg er klar over den politiske realitet, nemlig at der er et flertal her i Folketinget, som vedtager forslaget, og at det er vigtigt at få det vedtaget nu i stedet for at forhale det af hensyn til den praktiske administration ude i A-kasserne. Det burde da være et spørgsmål, som

også hr. Kaj Poulsen kunne forstå, at man ude i A-kasserne har brug for administrativt at få tingene kørt ind, har brug for, at vi færdiggør vores behandling her i Folketinget, så man ved, hvad man har at rette sig efter, i stedet for, at tingene bliver forhalet med den konsekvens, at de stakkels mennesker i A-kasserne skal arbejde mellem jul og nytår, fordi hr. Kaj Poulsen henholder sig til en formel procedure, der ikke engang er gældende.

For så vidt angår finansieringsprincippet skal jeg ikke forlænge den debat, der har været, ret meget, men jeg vil også gerne her henlede opmærksomheden på et af de svar, der er afgivet, nemlig i bilag nr. 15, svar på spørgsmål nr. 11. Der bliver det præciseret, at dette er en videreførelse af den socialdemokratiske regerings praksis, idet forhøjelsen af laveste trin fra 60 til 70 pct. af dagpenge maksimum pr. 1. april 1982 alene bliver finansieret gennem forhøjelsen af medlemsbidraget. Det bemærkes, at nettofinansieringsprincippet naturligvis ikke krænkes herved. Det blev det ikke af den socialdemokratiske regering i 1982. Det bliver det heller ikke af det politiske flertal i Folketinget i dag. Det er hykleri overhovedet at inddrage en diskussion om nettofinansieringsprincippet i dette ændringsforslag, der drejer sig om, at en lang række efterlønsmodtagere her pr. 1. januar 1987, hvis ellers hr. Kaj Poulsen, Socialdemokratiet og SF tillader os at blive færdige med det, kan få forhøjet deres efterløn med 11.000 kr. pr. næse. Det, sagen drejer sig om, er jo, at vi her og nu skal have vedtaget denne forhøjelse til glæde for efterlønsmodtagerne, og det synes jeg egentlig at Socialdemokratiet og SF skulle beskæftige sig med i stedet for at foretage alle disse forhalingstaktiske manøvrer, hvor man løber fra sin egen baggrund. Det er flovt.

For så vidt angår de påståede 70 mill. kr. er der også afgivet svar til Folketinget – et svar, der viser, at der inden for beregningsikkerheden maksimalt kan blive tale om en merindtægt på 45 mill. kr. Det har vi åbent og ærligt erkendt i svaret på spørgsmål nr. 11, og det er også oplyst over for Folketinget. Derfor er et udvalgsarbejde inderlig overflødigt, men når man beder om det, får man det selvfølgelig. Jeg håber så til gengæld, at man af hensyn til efterlønsmodtagerne og af hensyn til A-kasseadministrato-